

РЕШЕНИЕ

№ 974

гр. Варна, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стояна Илиева

при участието на секретаря Маргарита П. Стефанова
като разгледа докладваното от Стояна Илиева Административно наказателно дело № 20213110204983 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), вр. с чл. 145 - 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) и е образувано по жалба СТ. Д. АРГ. с ЕГН ***** от гр.Варна, чрез пълномощника му адв.П.Н., ВАК срещу Заповед за задържане на лице рег. № 355з-450/03.11.2021 г., издадена от полицейски орган при сектор Общинска полиция Варна, с която, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) "задържане за срок до 24 часа".

С жалбата се иска отмяна на заповедта за задържане, като се твърди, че е издадена от некомпетентен орган и е нищожна, както и че са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, нарушения на материалноправни разпоредби и административният акт не съответства на целта на закона. В случая в подложената на съдебен контрол заповед се твърди, че липсват каквито и да е факти и обстоятелства за наличието на конкретни данни, сочещи на конкретно престъпление и обуславящи необходимост от прилагане спрямо СТ. Д. АРГ. на принудителна административна мярка задържане на лице за срок от 24 часа.Твърди се и, че оспорената заповед не съдържа конкретни фактически основания, довели до реализиране на правомощието на полицейския орган по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР.

В проведените по делото съдебни заседания, жалбоподателят А., редовно призован не се явява, представлява се от адв.П. Н., ВАК, който поддържа жалбата и счита, че са налице основания да бъде уважена. Претендира заплащане на разноски.

Ответникът – полицейски орган в група „ Опазване на обществения ред“ на сектор

„Общинска полиция“ към отдел „ Охранителна полиция“ ОД МВР Варна, редовно призован се явява лично и с юк Г. Г., който оспорва жалбата, като излага доводи за законосъобразност на обжалваната заповед. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено **от фактическа страна следното:**

С атакувания в настоящото производство индивидуален административен акт – заповед за задържане на лице рег. № 365з-450/03.11.2021 г., издадена от П. В. В.- полицейски орган при Общинска полиция ОД МВР Варна на СТ. Д. АРГ. с ЕГН ***** на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е наложена ПАМ "Задържане за срок до 24 часа" в помещение за временно задържане на 01 РУ – ОД МВР Варна.

Като фактическо и правно основание за издаване на заповедта е посочено „ увреждане на чуждо имущество във връзка с чл.216 от НК ".

Жалбоподателят е подписал оспорваната заповед, като му е било връчено копие от нея. Ведно с посочената заповед, А. е попълнил декларация (приложение № 1 към чл. 15, ал. 2) на 03.11.2021 год. в г. в 15.05 часа, в която е посочил, че е запознат с правата си при задържането, както и че желае адвокатска защита по негов избор; не желае адвокат по реда на Закона за правната помощ; желае медицински преглед от лекар по негов избор и за негова сметка; не желае медицински преглед от лекар; желае да се уведоми член семейството му за неговото задържане – с отметка, че е уведомен; уведомен е за правото на свидания, да получава колети и храна, както и че няма нужда от специална хранителна диета.

Към административната преписка е представен протокол за личен обиск на жалбоподателя, в който са описани личните му вещи. Същите са върнати срещу подпис с разписка при освобождаването на лицето.

Със Заповед № 365р-5851/24.09.2021 г. на директора на ОД МВР Варна младши инспектор П. В. В. е преназначен на длъжност старши полицай в група „ Опазване на обществения ред” на сектор „ Общинска полиция” по ДЩ към щата на ОД МВР Варна към отдел „ Охранителна полиция” при ОД МВР Варна, считано от 24.09.2021 год..

На 03.11.2021 год. около 14,10 часа ответника бил на работа, когато получил сигнал за нарушение на обществения ред за съдействие на служители от ОП „ Паркинги и синя зона” на ул.” Рали Мавридов”.На място установил свидетелите К.Т. и М.Л., инспектори в ОП „Синя зона” гр.Варна. От разговора с тях разбрал, че жалбоподателя А. повредил техническо средство „ скоба”, която те са били поставили на автомобила му „ Ауди” с рег. № *** Жалбоподателя провел разговор с дежурния на 01 РУП Варна и задържал А. на осн.чл.71,ал.1,т.1 от ЗМВР.

От показанията на свидетелите Т. и Л. се установява, че на 03.11.2021 год. около 14 часа се намирали в района на ул.” Рали Мавридов” пред № 40, като установили, че е паркиран лек автомобил „ Ауди” с рег. № ***на място , обособено като „ синя зона”, без да е заплатен простоят на автомобила. Свидетелите пристъпили към поставяне на техническо средство „

скоба”. В това време от близкия строеж излязъл мъж, който им заявил, че е на работа до 17 часа и тогава щял да си махне „скобата”. Свидетелите го уведомили, че след изтичането на три часа от поставянето на „скобата”, автомобила се репатрирал до специализиран паркинг. След това мъжът започнал да дърпа с ръце скобата, при което техническото средство се изкривило и било възможно да се отстрани от гумата. Мъжът го поставил в багажника на автомобила си, като заявил на свидетелите, че няма да плати глобата и няма да върне скобата. Служителите на ОП „Синя зона” сигнализирали на сектор „Общинска полиция”.

На същата дата – 03.11.2021 г., в 14. 50 часа, ответника П. В. В. издал Заповед за задържане на лице № 3653з-450 /03.11.2021 г., с която задържал за срок до 24 часа СТ. Д. АРГ. с ЕГН ***** на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР. В заповедта като основание за задържането на лицето било посочено " увреждане на чуждо имущество във вр. с чл.216 от НК". Заповедта била връчена на А., който я подписал и получил препис от същата.

На 04.11.2021 г. в 09,40 часа А. бил освободена от 01 РУ-ОД МВР Варна.

На 03.11.2021 год. е образувано преписка ЗМ № 1747 по описа на 01 РУП Варна.

С Постановление от 15.11.2021 год.,прокурор при РП Варна е приел, че деянието извършено от А. макар и да осъществява признаците на предвиденото в закона престъпление по чл.194,ал.3 от НК поради своята малозначителност не е обществено опасно по смисъла на чл.9,ал.2 от НК, с оглед на което е отказал да образува досъдебно производство.

По делото като доказателства са приети по реда на чл.283 от НПК.представените с административната преписка документи, както и докладна записка от 03.11.2021 г., Доклад от П. В. В. до ВПД Началник сектор Общинска полиция, информационна карта за дейността на наряд № 125256/03.11.2021 год., ежедневна ведомост за 03.11.2022 год., Заповед № 3653-5851/24.09.2021 год. на ОД МВР Варна, Акт за встъпване в длъжност по отношение П. В. В., Предложение за промяна в месечен график за месец ноември 2011 год., Удостоверение от ОД МВР Варна, сектор „Човешки ресурси“, материалите по преписка ЗМ № 1747/03.11.2021 год., Постановление за отказ от образуване на наказателно производство от 15.11.2021 год. на РП Варна, копия на снимки от 03.11.2021 год., представени от Общинско предприятие „Общински паркинги и синя зона“ Община Варна.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира **от правна страна следното:**

Жалбата е допустима, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес да оспорва, в предвидения преклузивен срок и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество същата е основателна.

Заповедта, предмет на съдебния контрол е издадена от материално и териториално компетентен административен орган при спазване на предписаната от закона форма по смисъла на чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото липсват специални правила относно последното.

Настоящият съдебен състав намира че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващата страна и да са препятствали възможността

й адекватно да я организира.

Спазено е изискването за форма на акта, като заповедта за задържане на лице съдържа реквизитите, посочени в чл. 74, ал. 2 от ЗМВР: името, длъжността и местоработата на служителя издал заповедта, основанията за задържането, данни идентифициращи задържаното лице, датата и часа на задържането, ограничаването на правата на лицето по чл. 73 от ЗМВР, както и правото му да обжалва пред съда законността на задържането. С декларацията, съставена на 03.11.2021 г. е заявено запознаването с правото на адвокатска защита, на медицинска помощ, на телефонно обаждане, с което да съобщи за своето задържане.

На следващо място, в атакуваната заповед е посочено основание по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а именно " увреждане на чуждо имущество във вр. с чл.216 от НК".

В заповедта обаче, освен горното отразяване липсва описание на фактическата обстановка, както и на обстоятелствата, при които задържаното лице е извършило последното. В акта липсва описание на фактическата обстановка, както и на обстоятелствата, при които задържаното лице е извършило престъплението. От заповедта не става ясно какви са били конкретните действия на А., за да може да се прецени дали изводът на полицейският орган, че тези действия покриват признаците на законов състав от НК, е верен или не. Това води до невъзможност за осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност на заповедите за задържане.

Органът във всички случаи следва да посочи обстоятелствата, които са го мотивирали да издаде процесната заповед за задържане, като неговият извод, че лицето е съпричастно към евентуално извършено престъпление, без посочване на конкретните факти, които са послужили за изграждане на този извод, е крайно недостатъчно. В този смисъл са Решение № 15420 от 14.12.2017 г. на ВАС по адм. д. № 7300/2016 г.; Решение № 8215 от 18.06.2018 г. на ВАС по адм. д. № 5138/2017 г.; Решение № 14222 от 22.11.2017 г. на ВАС по адм. д. № 6044/2016 г. и много други. Преценка за законосъобразност на един административен акт е възможен само тогава, когато той съдържа минимални реквизити съгласно изискванията на АПК.

Императивно предвиденото изискване за мотивираност на административните актове има за цел да не бъде нарушавано правото на защита на лицето, адресат на акта, както и да не бъде преградена възможността му адекватно да я организира.

Независимо, че в настоящия случай административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност, същия е следвало да изложи в заповедта какви са конкретните причини, обосноваващи необходимостта от задържане. В този смисъл е и т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР № 4/2002 г., съгласно която липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяна на издадения административен акт.

Допустимо е обстоятелствата, мотивирали органа да издаде оспорения акт, включително и фактическите основания, да се съдържат в други документи от административната преписка.

В конкретния случай обаче обжалваната заповед не е и косвено мотивирана чрез материалите от административната преписка. В заповедта не е цитиран какъвто и да е документ (докладна записка, протокол за претърсване и изземване или друг), който да се счита за неразделна нейна част. При положение, че полицейският орган, постановил задържането, не го е обосновал при извършването му, съдът не може вместо него служебно да прави подобна връзка и е недопустимо пост фактум да дописва липсващите фактическите основания на това задържане, извличайки ги от едни или други данни по административната преписка.

По изложените съображения, обжалваната заповед не отговаря на изискванията по чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР вр. чл. 30, ал. 2 КРБ, чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК и член 5, § 2 ЕКПЧ, съставляващи процесуални гаранции за правото на свобода и сигурност по чл. 30, ал. 1 КРБ и член 5, § 1, изр. 1 ЕКПЧП срещу произволното негово ограничаване.

При тази неконкретност от фактическа и правна страна в заповедта, основанията за постановеното с нея задържане не могат да се считат съобщени на жалбоподателя, с връчването ѝ по реда на чл. 74, ал. 6 ЗМВР. Това кумулативно го лишава и от процесуалната гаранция по член 5, § 2 ЕКПЧ, и от тази по член 5, § 4 ЕКПЧ - от заповедта за задържане В. Б. не би могъл да придобие представа защо е задържан, без което не би могъл ефективно да оспори законността на това задържане по съдебен ред.

На следващо място, според настоящия съдебен състав се установява и несъобразяване с целта на закона – отменително основание по чл. 146, т. 5 от АПК. Със задържането е нарушен принципът на съразмерност, приложим в административното производство - чл. 6 от АПК. Задържането за срок от 24 часа по реда на чл. 72 от ЗМВР е ПАМ, която в зависимост от случая би могла да има превантивен или преустановителен характер. Задържането по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР съставлява ограничаване на правото на свобода и съгласно чл. 5, пар. 1, буква "с" от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи по изключение е приложимо с цел да осигури явяването на лицето пред предвидената в закона институция при обосновано подозрение за извършване на престъпление или когато обосновано е призната необходимостта да се предотврати извършване на престъпление или укриване след извършване на престъпление. В конкретния случай приложената ПАМ не се оправдава от никоя от тези цели. Не се установява със задържането на жалбоподателя да е предотвратено или преустановено извършването на престъпление. Не е имало и данни за опасност от укриване на жалбоподателя.

Със задържането правата и законните интереси на жалбоподателя са засегнати в по-голяма степен от необходимото от гледна точка на целта, за която се издава административният акт.

С оглед гореизложените съображения съдът намира, че заповедта за задържане на лицето СТ. Д. АРГ. с ЕГН ***** от 03.11.2021 г. е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

По разноските:

От процесуалния представител на въззиваемата страна в съдебно заседание бе направено

искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, но при този изход на делото това искане се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

От страна на процесуалния представител на жалбоподателя няма направено искане за присъждане на разноси.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане на лице рег. № 365з-450/03.11.2021 г., издадена от П. В. В.- полицейски орган при Общинска полиция ОД МВР Варна на СТ. Д. АРГ. с ЕГН ***** на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е наложена ПАМ "Задържане за срок до 24 часа" в помещение за временно задържане на 01 РУ – ОД МВР Варна.

Оставя без уважение искането на ОД на МВР Варна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - Варна, в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

Съдия при Районен съд – Варна: _____